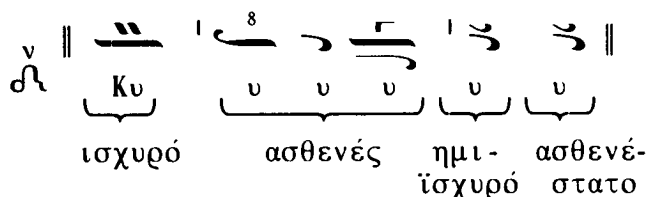

Στο δεύτερο παράδειγμα ο τέταρτος χρόνος του τετρασήμου μέτρου είναι οξεία που προφέρεται με περισσότερο τονισμό από όλους τους χαρακτήρες του μέτρου. Επαναλαμβάνουμε ότι οι χαρακτήρες στην Εκκλησιαστική Μουσική «ίσην δύναμιν έχουσι» (Παραρτημα Εκκλ. Αλήθειας, Α' τεύχος, 1900, σελ. 73)

Το ίδιο ισχύει και για το συνεπτυγμένο ρυθμό που έχει καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια. Αν ακολουθήσουμε τη ρυθμική του έμφαση, καταστρέφεται το άκουσμα του μέλους.

Στην πράξη οι ρυθμοί της ευρωπαϊκής μουσικής, όπως και ο συνεπτυγμένος δεν έχουν εφαρμογή στα εκκλησιαστικά μέλη. Μπορούμε να μετρούμε και το συνεπτυγμένο όπως και το μονό χρόνο, παίρνοντας δύο χαρακτήρες σε κάθε χτύπο.

Τα προαναφερθέντα ας μην φανούν παράξενα. Ας παρατηρήσουμε πώς διευθύνουν οι μαέστροι τις ορχήστρες ευρωπαϊκής μουσικής με τη μπαγκέτα, όπου μετρούν απλό χρόνο και δίνουν τον απαιτούμενο παλμό ή πώς ένας πιανίστας ή άλλος οργανοπαίχτης ενώ παίζει ένα κομμάτι ενός ορισμένου ρυθμού ακολουθεί τους μονούς χτύπους του μετρονό-